

Cu admiratia nedisimulata pentru cei cu adevarat puternici, presa locala ne anunta despre programul agitat al guvernatorului bancii centrale. Prins intre o conferinta a Comisiei Trilaterale la Berlin si o prezentare succinta la Bucuresti a raportului "Falimentarea naturii - negarea limitelor planetei", intaiul bancher al tarii a fost nevoit sa ignore problemele globale pentru a se concentra asupra crizei cipriote. Dar nu inainte de a reaminti, intr-un puseu de sinceritate, ca este "intr-un fel un produs al Clubului de la Roma".

Acum, daca lasam la o parte extazul in fata "organizației internaționale elitiste de reflecție asupra problemelor globale", ar fi interesant de vazut ce au in comun astfel de asociatii stralucitoare.

In primul rand ar fi membrii care le compun sau care le-au infiintat. Atat in cazul [Trilateralei](#), dar si al Clubului de la Roma (desi puteti include aici fara probleme Grupul Bilderberg sau CFR) apare spectrul [familiei Rockefeller](#).

Apoi, exista mai multe teme de discutii similare, dar, in general, ele reprezinta remixuri ale unei singure melodii: reducerea populatiei. Sigur ca nu veti intalni cu necesitate aceasta sintagma decat in cazuri izolate, insa ea apare sub multe alte forme edulcorate, pentru a putea fi mai usor inghitite de mass media oricum obediente.

Iata, de pilda, un rezumat al pozitiei Clubului de la Roma intr-un document "The first global revolution", publicat in anul 1990:

"In cautarea unui dusman comun asupra caruia sa ne unim, am venit cu ideea ca poluarea,

amenintarea incalzirii globale, penuria de apa, foametea si altele asemanatoare se potrivesc descrierii. Toate aceste pericole sunt cauzate de om...Adevaratul dusman, atunci, este umanitatea insasi". Unul dintre semnatarii manifestului, Alexander King, este si fondator al Clubului de la Roma, iar astfel de idei nu reprezinta o intamplare. Acelasi King se arata ingrijorat de eficienta unui insecticid folosit in Africa: "Indoielile mele au survenit in momentul in care DDT a fost introdus. In decursul a doi ani, in Guyana, aproape ca a eliminat malaria. Asadar, galceava mea principala cu DDT este ca a contribuit la problema populatiei".

Celebritatea organizatiei a fost potentata de o carte aparuta in 1972, "Limits to growth", scrisa de Dennis L. Meadows, care anunta iminenta epuizarii principalelor resurse naturale in urmatoarele doua decenii. Bineinteles ca nimic din toate prorocirile negre ale raportului nu s-au adeverit, ceea ce nu a constituit un motiv suficient ca ele sa nu fie reluate cu aceeasi energie.

"... deoarece tot felul de planificatori, specialisti in prognoze, cititori in stele si profeti doresc sa impresioneze publicul cu puterile lor, datele previziunilor sunt sumbre. Istoria cunoaste o invazie de epave care nu reprezinta nimic altceva decat prognoze economice sofisticate eronate. E de mirare ca lumea mai asculta asa ceva" (Jacqueline -Kasun – "Razboiul impotriva populatiei", Ed. Provita).

Cealalta entitate amintita mai sus, Comisia Trilaterala, infiintata de neobositul David Rockefeller, in 1973, este framantata de aceeaasi obsesie a "planificarii populatiei" si a insistat pentru transferuri financiare dinspre tarile bogate catre cele subdezvoltate, sub conditia sa-si indeplineasca obiectivele de reducere a populatiei. "Mesajul din timpul sedintelor (Comisiei Trilaterale – n.r.) era ca problemele puse de "cresterea rapida a populatiei nu se negociaza"" (Jacqueline Kasun).

Toata acesta idee sinistra are repercursiuni dramatice in vietile oamenilor. De la educatie sexuala, planificarea familiala si incurajarea diversitatii, pana la sterilizari, avorturi fortate si infanticid sunt diferente de grad importante, insa in spate se afla o filozofie eugenista, asa cum arata Kasun in excelenta sa carte. De asemenea, pasiunea ecologista nu face altceva decat sa ascunda adevarata preocupare a "organizatiilor internationale elitiste", cu tot cu miile de ONG-uri mai mult sau mai putin constiente de programul derulat.

"Problema reala a planificarii familiale de stat nu este una a familiilor iesite de sub control, ci a planificatorilor iesiti de sub control. Miscarea controlurilor demografice este alimentata de o filozofie sociala, care sustine ca nu exista un standard universal si neschimbat de bunatate,

Roma, oras deschis eugeniei

Scris de Ninel Ganea

Marti, 19 Martie 2013 23:12

adevar si justitie. Mai degraba, miscarea imbratiseaza punctul de vedere ca valorile trebuie sa se schimbe pentru a se acomoda tehnologiei si nevoilor in schimbare ale societatii. (...) Liderii controlului populatiei sunt cei care interpreteaza intelesul schimbarilor sociale si tehnologice; sunt cei cativa "luminati", care dicteaza ce schimbari in credinta si comportament sunt mai potrivite noilor conditii si reprezinta ierarhia care impune noile standarde subiectilor lor" (Kasun).{jcomments on}